

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Augusti Buchneri Orationes Panegyricæ

Buchner, August

Cliviæ, [1668]

XXIII. In Funere Barbaræ Schüteriæ, Christophori VVustii, Bibliopolæ
VVittenbergensis, coniugis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69483)

complectitur, unicuique libet dispensat farsa, prout conducit maximè, et si alia omnia sperabamus. Adeò, ut si earum rerum, quæ nobis eveniunt, rationem ad voluntatem nostri animi exigamus, vel iratissimus videri queat; cum studiosissimus nostri sit, nec quicquam aliud magis, quam nostram salutem procuret. Neque enim bonorum malorumque natura ad mentis humanæ ratiocinium examinanda est; sed pro misericordissimi Numinis voluntate potius consideranda. Qui cum nec velle (altem aliquid possit mali; sequitur multa apud ipsum bona haberi, quæ nostris iudiciis pessima videantur. Sed quò sincerius hunc Viri optimi miseramini casum, tanto majore studio, procul omni dubio, ad celebrandas istas exequias convenietis. Pro qua singulari vestra benevolentia ac studio, tum patris absentis, & ejus quidem afflictissimi, tam reliquæ totius familiæ nomine singulares vobis atque prolixas ago gratias. Dabunt vicissim operam, ut grata & profutura studia vobis exhibeant,

ORATIO XXIII.

IN FUNERE

BARBARÆ SCHURERIÆ,

CHRISTOPHORI WUSTII.

Bibliopolæ Wittenbergensis,

Conjugis.

DUM ad exequias istas & hoc officium funebre, DIRECTOR MAGNIFICE, Reverendi Admodum, Amplissimi, Clarissimi & Prudentissimi Viri, tam frequentes convenistis, non modò de CHRISTOPHORO WUSTIO Viro optimo, ejusque desideratissima Conjuge BARBARA SCHURERIA, cui hæc per-

solu-

soluta solennia sunt; sed & de vobismet ipsis quodammodò benè meriti estis. Nam quum ad refrenandam libidinem peccandi & continendum animum intra modestiæ legem nihil efficacius sit, quàm suæ quemque fragilitatis meminisse; in illam autem cogitationem nunquam præsentius induci soleamus, quàm ubi funeribus intersumus, & quid futurum tandem de nobis, oculis coràm intuemur: nemo non videt, quantum utilitatis ex hoc officii genere capere liceat. Jam quantus ad defunctam redundasse existimandus est honor, quum funus ejus à tot clarissimis lectissimisque viris deductum est? Quod etsi quædam sacramenti nostri lege debere alter alteri videatur; mavult tamen infelicissimus viduus id singulari cuidam in se suamque heu olim dulcissimam conjugem affectui adscribere. Ut quo plus beneficii acceperit, eò & plus solatii haurire posset. Quo quidem planè singulari opus erat, ut qui nescio quid rarum, & majus conjuge, amisisse sibi videatur. Nam quamvis nunquam non amarum ac triste sit, divelli à suis; tamen ejusmodi privari uxore, in qua nec morosissimus quisque ullam querendi causam inveniat, id verò ejusmodi vulnus est, cujus magnitudo atque acerbitas vix sensu colligitur, nedum verbis exprimi queat. Præcipuè quum brevi adeò tempore frui licuit: nulla præterea supersint pignora, quæ & testari de illo amore arctissimo, quem mutuò caluerunt antea, & lenire desiderium defunctæ possent. Ita enim existimandum est, parentes in liberis spirare quodammodò, nec mori posse penitus, qui aliquid sui exemplar reliquerunt. Quod si illa cum primis officia studiaque, quæ duriori atque nostro atque difficili tempore præstatur nobis, devincire ac nos obnoxios reddere assolēt, quas vobis

bistandem, Exequiatores, iste optimus Vir persolvat gratias, quod in tanta clade domestica ipsi minimè defuistis? Quam pietetem vestram ipsemet verbis amplissimis nunc iret dilaudatum, nisi doloris magnitudo, non modò mentem opprimeret penitus, sed ipsum quoque vocis usum adimeret. Ita autem persvadebitis vobis, ipsum daturum semper operam, ut cogitet faciatque ea sedulò, quæ ad existimationem vestram ac commodum maximè pertinebunt. Ego verò hac publica voce mitissimum Numen apprecor, ut Virum optimum. CHRISTOPHORUM WUSTIUM, ita firmet ac roborer, ut cum non Christiano Vate Christianè proflus exclamare possit:

*Duc me parens summig, dominator poli
 Quocunq, placuit; nulla parendi mora est:
 Adsum impiger: fac nolle; comitabor gemens.*

Quamvis ipse optem potius, ut lætus comitetur
 & lubens: ac quem percussorem sensit modò mox medicatorem benignissimum
 experiatur.

SOLI DEO GLORIA!